

Lokrum

(uglazbljena pjesma)

Pođi na Lokrum dok sunce tek se diže,
Dok Dubrovnik spava poslije besane noći,
I gledaj to buđenje Grada s mjesta gdje život postaje san.

I.
Gdje vjetar lagano miluje grane bora
Što prave hlad blizu mora.
I gdje jedino pjesma ptica se čuje
I harmonija tu je.

Hajdemo tu gdje sve ima smisla i vrijeme stoji
Jer nema tog mjesta za osjećaj bolji.
Legnimo tu na vrele stijene s ukusom soli
I skupljajmo snagu za život kad boli.

O, Lokrume moj!
Tvoja ljepota ostaje zauvijek u srcu mom.

II.
Ovaj otok je brod što nikad ne plovi,
Al' svatko vozit se voli.
I gdje ko putnik bez karte svak rado se skriva
da u miru uživa.

Kad ljetno sunce zapeče, tu lakše se diše
A cvrčak u boru simfoniju piše.
I tu gdje naša preplanula tijela od ljubavi gore
I onako nas slane zapljuskuje more.

O, Lokrume moj!
Tvoja ljepota ostaje zauvijek u srcu mom.

III.
Pa i ako imaš neke probleme,
Tu sve ti nabolje krene.
A kroz isprepletene grane čuješ smijeh i riječi.
Samo slušaj! Nek' tuđa sreća te liječi.

Do zadnje sunčeve zrake mi uživamo
A zadnji brod kad ide, nama čini se rano.
I samo kamen na Lokrumu pamti tajne ljubavne priče
Dok o njima danas još samo galebi kriče.

Hajdemo tu gdje sve ima smisla i vrijeme stoji
Jer nema tog mjesta za osjećaj bolji.
Nek' nova ljubavna tajna tamo nas vuče
Da puno brže srce nam tuče.

O, Lokrume moj!
Tvoja ljepota ostaje zauvijek u srcu mom.

O, Lokrume moj!
Ja vraćam se tu u zagrljaj tvoj.